

El cristià posa vida a on altres hi posen mort. Pasqua de Resurrecció

Dg, 21/04/2019 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Pasqua de Resurrecció. Cicle C.

Barcelona, 21 d'abril 2019.

Després de la Resurrecció, els Apòstols ja no van tornar a ser els mateixos. La trobada amb Jesús, ple de vida després de la seva execució, va transformar totalment els deixebles. Tot ho van començar a veure d'una manera nova. Déu era el ressuscitador de Jesús. I ben aviat en van treure les conseqüències.

Primera: Déu és amic de la vida. Ara sí que no hi havia cap dubte. El que havia dit Jesús era veritat: "Déu no és un Déu de morts sinó de vius." Els homes podran destruir la vida de mil maneres, però si Déu ha ressuscitat Jesús, això significa que només vol la vida dels seus fills. No estem sols ni estem perduts davant la mort. Podem comptar amb un Pare que, per damunt de tot, fins i tot de la mort, ens vol veure plens de vida. D'ara en endavant només hi ha una manera cristiana de viure. I es resumeix així: posar vida a on altres hi posen mort.

Segona conseqüència: Déu és dels pobres, ho havia dit Jesús de moltes maneres. Però no era gens fàcil creure'l. Ara és diferent. Si Déu ha ressuscitat Jesús, vol dir que és cert, és veritat: Benaurets els pobres perquè tenen a Déu. L'última paraula no la té l'emperador Tiberi ni el procònsol Pilat. L'última decisió no és d'Anàs ni de Caifàs. Déu és el defensor últim i màxim dels que no interessin a ningú. Només hi ha una manera d'assemblar-se a Déu: defensar els petits, els indefensos, els insignificants.

Tercera conseqüència: Déu ressuscita els crucificats. Davant la injustícia criminal dels que han crucificat Jesús, Déu reacciona. Si l'ha ressuscitat és perquè vol introduir justícia per damunt de tant abús, tanta crueltat com es cometien en el

món, en aquest món. Déu no està del cantó dels que crucifiquen: està amb els crucificats. Només hi ha una manera d'imitar-lo: estar sempre al costat dels que pateixen, lluitar sempre contra els que els fan sofrir. Hi estem, nosaltres, al costat dels que s'ho passen malament? I, si no hi estem, quina mena de cristians som? Si no hi estem, som uns covards uns hipòcrites, uns mentiders.

Quarta conseqüència: Déu ha ressuscitat Jesús, el refusat per tots ha sigut acollit per Déu. El menyspreat i menystingut ha sigut glorificat. El mort està més viu que mai. Ara sí que sabem com és Déu. Un dia, Ell eixugarà totes les nostres llàgrimes i no hi haurà ja la mort ni hi haurà crits ni fatigues. Tot això ja haurà passat per sempre.

Tot el que té relació amb Jesús, té relació amb la vida, amb la felicitat, amb el gaudi, amb el fruit de viure immortal. I, per suposat, amb l'esperança certa d'una vida més enllà de la vida mortal i sense cap mena de limitació. Aquí rau la gran victòria del creient, perquè Déu és el Salvador: en la vida i en la mort.